

Suomalaismenestystä Workingkelpie mästerskapeteissa

UPPLAND, RUOTSI 27.- 31.7.2022

Teksti: Anne Kolehmainen

Pekka Kolehmainen onnistui nuoren Riinan kanssa erinomaisesti nautamestaruusluokassa nousten hienosti hopealle. Kilpailussa käytetyt naudat olivat suhteellisen muhkeita liharotuhiehoja, jotka oli kuitenkin käsiteltävissä.

KUVA HELENE NILSSON

Vihdoinkin päästiin reissuun, kiitos koronan oli nämäkin kisat ainakin suomalaisten osalta siirtyneet kahdella vuodella. Heinäkuun 27. pakkasimme auton ja matkaan lähtivät koirat Pii (Raija), Riia (Riina) ja Lii (Kelmi Dandaloo) sekä Pekka ja Anne Kolehmainen ja Eija Huusko. Eijan Jackin piti lähteä mukaan, mutta inhimillisen unohduksen vuoksi se jäi kotiin töihin. Muistakaa tarkastaa aika-ajoin rokotukset koiriltanne! Matkaan lähdettiin hyvällä mielellä, kelikään ei ollut liian kuuma. Auton nokka kohti Turku ja sieltä lautalla Tukholmaan. Tiedossa oli, että tulevat kisapaikat olisivat melko lähellä Tukholmaa, noin tunnin ajomatkan päässä. Koirat osasivat matkustaa hienosti laivalla. Niiden kanssa on helppo matkustaa.

Torstaina 28.7. aamulla aikaisin saavuimme aurinkoiseen Ruotsiin. Suuntana Örsundsbro lähellä Upsalaa. Tarkoituksena oli mennä seuraamaan *egenskapsbeskrivning* eli nuorten working kelpieiden ns. paimennuksen taipumustestiä. Koirat ovat

tuolloin 12 -18 kuukautta vanhoja. Testissä testataan, missä vaiheessa ne ovat ja kuinka kannattaa jatkaa koulutusta. Testipaikka oli suuren suuri ratsastusmaneesi, turvallinen koiralle ja eläimille. Yleisö pääsi seuraamaan katsomon puolelle.

Majoittumispaikaksi oli meille suositeltu First Camp Bredsandia Enköpingistä. Sieltä onnistuttiin varaamaan mökki, kun ajoissa oli päätetty lähdöstä. Jos tuohon suuntaan joskus matkustaa, kannattaa ehdottomasti

varata majoitus tuolta. Todella siisti ja mukava paikka Mälarenin rannalla.

Perjantaina 29.7. koitti ensimmäinen kisapäivä, naudoilla. Tuolloin tapasimme myös Hilskan Kaisan ja Jonin. He tulivat eri lautalla kuin me ja majoituskin oli toisaalla. Suomalaisten "kisajoukkue" oli kasassa. Kaisalla oli mukana kolme koiraa Kelmi Gudrun, Kelmi Kokko ja Kelmi Maahinen "Masa".

Nautakisat kisattiin hienolla pellolla. Yleisö nautti suorituksista täysin rinnoin. KUVA EIJAA HUUSKO

Kaisa Hilskan Kelmi Gudrun nautamestrusradalla. Lihahiehot liikkuvat hienosti koiran käskytyksessä.

KUVA HELENE NILSSON

Paikka oli Källingbyn tila Knutbyssä. Tilalla on 120 lihanautaa ja 35 hiehoa, hereford ja angus rotuisia. Eläimet olivat todella hyvin hoidetun näköisiä ja melko suuria. Eläimet kuljetettiin hakutolpalle kujaan, jossa oli naru stopparina. Kun koira lähetettiin hakemaan nautoja, avasi tolppahenkilö narun, katsoen, tuleeko koira hakemaan oikealta vai vasemmalta. Tähän tehtävään heillä oli kaksi varikko-henkilöä ja koira. Systeemi toimi oikein hyvin.

Kisoissa oli kaksi luokkaa, bonnhund- (tilakoira)luokka ja mestaruusluokka.

Ensin oli tilakoiraluokka. Eläimet olivat melko raskaita. Monella koiralla oli vaikeuksia saada naudat liikkeelle tolpalta. Kaisan Kokko sai radan ajettua läpi. Kokko joutui jumppaamaan kahden hiehon kanssa, että pysyvät oikealla linjalla. Se kannatti ja loppu sujuikin paremmin. Masa, joka on vielä nuori, sai roppakaupalla kokemusta. Jakoringissä paketti sitten levisi, vaikka Masa urheasti taistelikin. Pisteet loppuivat ja se oli siinä. Tässä luokassa oli 26 koirakkoa mukana.

Mestaruusluokka oli sitten Ruotsi-Suomi maaottelu, kaksi koiraa Ruot-

sista sekä Suomesta Kolehmainen Pekka Riian ja Hilskan Kaisa Kelmi Gudrunin kanssa. Jännitystä lisäsi tieto, että piti ajaa crossdrivena. Ei tainnut kumpikaan suomalaisista ollut ajanut nautoilla ennen niin. Rohkeasti silti vain radalle. Radalla oli jako, häkitys, häkistä pois ja suoritus päättyi, kun oli vielä vienyt eläimet pois. Ensin radalle lähti Nils Drakenberg Lekebergas Pixillä. Hieno siisti rata, kokenut ohjaaja ja koira toimi hienosti. Seuraavana oli Pekka ja Riia vuorossa. Koira teki todella hienon hakukaaren ja noston, jumppasi naudat ohjaajalle. Sitten alkoi se jännitys, kuinka kuljettaa käskyllä itsenäisesti ne portille ja toiselle. Ihan porteista ei menty, mutta siellä ne kulkivat ja Pekka huusi - pilli olisi ollut kova juttu. Kakkosportille koiraa vastaan ja jakorinkiin, jossa jako. Sieltä häkkiin ja häkistä ulos. Riia sai radan läpi, jees! Kolmantena lähti Sara Jones ja Lekebergas Arrak. Viimeisenä Kaisa ja Gudrun. Gudrun teki hyvän haun ja sai tuotua eläimet keskeltä hakuportteja. Kuljetus sujui melko hyvin pieniä jumittamisia lukuun ottamatta. Jako muutaman harjoituksen jälkeen kelpasi tuomarille ja häkki onnistui hyvin. Kaikki olivat siis saaneet radan läpi. Lopputuloksissa voiton vei Nils Drakenberg ja Pix, toisena hienosti Pekka Kolehmainen ja Riia, kolmantena Kaisa Hilska ja Gudrun sekä neljäntenä Sara Jones ja Arrak.

Lauantaina 30.7. kisattiin Husby gårdissa Örsundsbrossa Upplandissa lampaila. Tilalla on noin 110 lammasta roduiltaan texeleitä ja suffolkkeja. Tilan eläimet olivat hyvärakenteisia ja mukavia.

Bonnhund luokassa starttasi 28 koirakkoa. Pii ja ilmeisesti myös Masa oli alun perin ilmoitettu Novisklasseniin mutta sitten tuli Ruotsista tieto, että jos Suomessa on jo kisannut korkeammalla, ei voi osallistua ko. luokkaan. Tosin myöhemmin kävi ilmi, että järjestäjät olivat sääntöjä ehkä sittenkin väärin tulkinneet. No niin tai näin, molemmat starttasivat bonnhund luokassa. Piille tiedettiin, että hakee vain kokemusta. Pitkä haku, jota ei saanut mennä auttamaan. Siinä hetki yritettiin ja se oli *tack och förlåt*. Masalla sujui alku hieman paremmin, niukka hakukaari, nosto ja sitten läksi. Kaisa vislasi ja huusi, Masa kaasutti ja kaasutti, sai

Nonerides Lotta neuvottelee lampaiden kanssa bonnhundluokassa. Lammasradat ajettiin eri tilalla kuin nautaradat.

KUVA HELENE NILSSON

uuhet portista läpi ja vauhti vain kiihtyi kunnes täydet jarrut tolpassa. Kaisalla nousi sininen savu, uuhet pöllähtäneet ja tuomari sano, ettei halua enempää nähdä. Kaisa poistui keskustellen Masan kanssa, onko kyseessä nopeus- vai tarkkuuslaji. Masan mielestä *på svenska* säännöissä lukee vauhtiluokka. Kokko teki hyvän hakukaaren, ajo sujui siististi, mutta jakoympyrässä ei onnistuttu. Eläimet eivät olleet herkkiä ihmisen paineelle eikä jako onnistunut, vaan pisteet loppuivat. Riia lähti seuraavana radalle. Jälleen hieno hakukaari ja nosto, kuljetus oli hieman banaania ja porttiin ei aivan osuttu. Matka jatkui kohtuudella. Jakoringissä suoritettiin jako toisella yrittämällä ja siitä sitten sortteeraukseen. Aitauksessa piti erotella merkatut eläimet erikseen ja merkaamattomat toisaalle. Lopulta kaikki eläimet saatiin hallitusti ulos aitauksesta. Riia suoritti radan läpi, sijoitus oli 8. Luokan voitti Maria Nyberg ja Nonerides Lotta.

Nautamestaruuksien ja nautabonnhundluokan palkintojenjako samaan aikaan. Suomalaiset menestyivät hienosti.

KUVA JONI HILSKA

Pekka Kolehmainen ja Pii matkalla bonnhund radalle.

KUVA EIJAA HUUSKO

Illalla oli vielä yhteinen illanvietto paikallisella seurantalolla. Oli ruokailua, huutokauppa, jolla keräsivät varoja yhdistykselle sekä tietokilpailu. Me suomalaiset voitimme tietokilpailun, kyseessä musiikki- ja elokuvat. Onneksi Suomessa pyöri joka kesä Bond elokuvat, niistä oli monta kysymystä.

Sunnuntaina 31.7. oli viimeinen kisapäivä samalla tilalla, Husby gårdissa.

Ensin oli novisklass, ennen kisaamatomille. Ruotsissa aloitetaan kisaaminen huomattavasti myöhemmin kuin Suomessa. Mukana oli monia jo 3 vuotta täyttäneitä koiria. Hyvät suoritukset erottuivat edukseen. Tässä luokassa oli häkitys, sitä ei ollut bonnhund luokassa lainkaan. Tässä luokassa ei siis suomalaisia ollut mukana.

Kisat päättyivät mästerskapsklass luokkaan. Tähän luokkaan oli ilmoittautunut 8 koirakkoa. Ei ollut helppoa kennelläkään. Kahdeksasta koirakosta kolme sai ajettua radan läpi, kolmella loppuivat ajopisteet ensimmäiselle suoralle ja kaksi lopetti/hylkäyty. Suffolk ja texel mammat olivat oppineet, missä poistovarikko on. Se oli ensimmäisen ajolinjan vasemmalla

puolella. Ne todella testasivat koiran ja ohjaajan kyvyt. Gudrun haki ja sai tuotua eläimet tolpassa. Hieman kuljetusta ja sitten ensin kääntyi yksi texel ja sitten suffolkkit. Purra ei saanut, siinä sitten tuijoteltiin puolin ja toisin, yritettiin siirtyä, kunnes pisteet lopulta loppuivat. Gudrun sijoittui neljänneksi. Järjestäjät päättivät kuitenkin järjestää finaalin, koska viisi koiraa sai ainakin jotakin pisteitä. Gudrun pääsi kokeilemaan ensimmäistä kertaa tuplahakua. Se sai haettua molemmat ryhmät, mutta poispäinajossa raskaat mammat olivat liikaa, pieni nipistys ja tack. Mestaruusluokan voitti Malena Asplund-Klasson Nonerides Iisellä.

Jäljellä oli enää kotimatka. Laivalla oli hieman hervoton fiilis ruokaillessa. Olimmehan istuneet muutaman päivän ulkona ja jutut menivät melko hulluiksi. Nauru pidentää ikää kuten sanotaan.

Yhteenvetona täytyy sanoa, että oli oikein mukava ja opettavainen reissu. Kisat Ruotsissa ovat hyvin järjestettyjä ja tunnelma on leppoisa. Seuraavan kerran ne pidetäänkin sitten 28. – 30.7.2023 Jönköpingissä. Sinne sitten siis ja toivottavasti muutkin suomalaiset innostuivat!

